

- a) *růstem hlukové zátěže po pokládce nového asfaltu*
- b) *růstem hlukové zátěže o více než 2 dB od rozhodného data a informaci kdy byl tento status odebrán.*

Poznámka k tomuto bodu:

V Bosonohách byl mezi roky 2008-9 prokazatelně položen nový povrch a dle doložených ČOP z roku 2006 a ČOP 2010 u II/602 došlo k nárůstu hlučnosti po položení nového asfaltu o 1,8 dB jak dokládá rozdíl limitů hlučnosti v jednotlivých ČOP. V dubnu 2016 byl tento nárůst hlučnosti doložen hodnotami přesahující 3 dB při platnosti nv 272/2011Sb. Obě nařízení vlády zachování limitu SHZ po prokázání nárůstu hlučnosti po pokládce nového asfaltu vysloveně zakazovaly. Přitom KHS Jmk nemohla tolerovat zvýšený limit SHZ v rozporu s nv 148/2006Sb a 272/2011Sb a ani nemohla SHZ po odejmutí opětovně recyklovat – nesplnil by platnost existence od 1.1.2001.

Navíc přijaté ČOP z roku 2010 u silnice II/602 bylo přijato v souladu s přílohou 3 nv 148/2006Sb a doložení zvýšené hlučnosti po pokládce nového asfaltu muselo znamenat na ucelených úsecích komunikace automaticky ukončení režimu tolerované SHZ, i když to v textu nemuselo být definováno. Případně toto správní rozhodnutí nemohlo nikdy vstoupit v platnost pro zmatečnost. Tím pádem by v Bosonohách u silnice II/602 neexistovalo jediné správní rozhodnutí, které by doložilo zvýšený hygienický limit SHZ (ČOP z roku 2006 bylo zrušeno MZ, ČOP z roku 2010 byla SHZ zrušena a ČOP z roku 2016 bylo zrušeno soudem) a tedy Limit SHZ je tedy používán v dané oblasti bez patřičného rozhodnutí.

- 5) *Žádám kopii rozhodnutí, kterým byl zřízen tolerovaný limit SHZ u komunikace D1 v Brně Bosonohách, včetně informací o stanovených hodnotách limitu SHZ pro dané úseky komunikací (hodnota hlučnosti v referenčním bodě k rozhodnému datu). Není-li stanoven limit hlučnosti znamená, že o limitu není možno rozhodnout a limit hlučnosti zvaný SHZ nemohl být zřízen.*
- 6) *Žádám o informace, zdali je možné na základě těchto doložených hodnot hlučnosti viz bod 5 v daném úseku komunikace v Bosonohách v souvislosti s vydanými metodickými předpisy v roce 2017 viz. věstníkem MZ ze dne 18. října 2017 dále tolerovat limit SHZ*
- 7) *Žádám o informaci, jaké hodnoty může (mohla) dosahovat maximální hlučnost tak, tak aby v daném úseku šel zachovat tolerovaný limit SHZ. (Dle nv 272/2011 je to limit SHZ zjištěný k rozhodnému datu navýšený o max 2 dB, dle nv 148/2006Sb je limit SHZ dán pouze velikostí hlučnosti k rozhodnému datu bez možnosti jakéhokoliv růstu. Nutnou podmínkou je, že limit k rozhodnému datu 1.1.2001 musí ležet v intervalu 60-70 dB přes den a 50-60 pro obě jmenované nv.)*
- 8) *Po kolaudaci protihlukových stěn bylo konstatováno, že byl splněn hlukový limit. Žádám o informaci, jaký hlukový limit byl použit, neb limit SHZ nebyl znám (viz. doklad správce komunikace, že hlučnost k rozhodnému datu nebyla doposud a limit SHZ je dán hodnotou hlučnosti k rozhodnému datu viz. čj. 545/2018). Znamenalo to tedy, že byl splněn hlukový limit 60/50 dB? Mohu požádat o informace jaký limit byl použit, jeho hodnotu a jakým způsobem byl určen? Mohu požádat, zda-li byl skutečně splněn hlukový limit, nebo pouze došlo k doložení, že hlučnost po dostavbě klesla na RDM, která byla stanovena poklesem pod hodnotu max. přípustné hodnoty, kterou může limit SHZ dosahovat (což ovšem neznamená splnění limitu SHZ).*

Tyto nezbytné informace viz. bod 1 - 8 by měl povinný subjekt mít (KHS jmk), minimálně pro to, aby mohla KHS či jiný subjekt kontrolovat stav hlučnosti u dané komunikace z důvodu ochrany

zdraví, ať už sama nebo aby tuto činnost mohli vykonávat i třetí strany, že daný zdroj hluchosti (D1 či II/602) splňuje hygienické limity a tím nedochází k poškozování zdraví lidí.

Pokud tyto informace nemá či je skartovala, je povinna je neprodleně doplnit a na základě této žádosti je vydat. Toto právo na informace vyplývají z judikatury správního soudu, např. rozsudku čj. 44Ca 179/2002 krajského soudu v Praze, který zněl:

“....Povinné subjekty mají úplnou informační povinnost, to znamená, že okruh informací, z něhož musejí poskytovat, je úplný, musí poskytovat informace ze všeho co mají nebo by měly mít. Je to odůvodněno skutečností, že ve vztazích, ve kterých povinný subjekt vystupuje, dochází k nakládání s veřejnými prostředky. Princip přístupu k informacím znamená možnost podívat se na údaje, které na úřadě „leží“, s nimiž úřad pracuje. Úřad tedy poskytuje ty informace, které má. To je definováno pojmem "informace, vztahující se k působnosti". Informací se míní to, co v okamžiku dotazu je, anebo má být, v úřadu k dispozici. Pokud úřad zjistí, že nemá informaci, kterou podle svých povinností stanovených právními předpisy má mít, je povinen ji okamžitě doplnit a poskytnout....”,

za použití zásady zákazu zneužití práva jako právního principu, kdy tato zásada je formulována soudními rozhodnutími,

s e o d m í t á.

Odůvodnění

Dne 22.01.2020 byla KHS JmK doručena žádost [REDAKCE] (dále jen „Žadatel“), zaevidována pod č. j. KHSJM 04041/2020/BM/PRAV, následně doplněna dne 24.01.2020, č. j. KHSJM 04316/2020/BM/PRAV (dále jen „Žádost“), ke které KHS JmK uvádí následující.

Právo na informace je na ústavní úrovni v českém právním řádu zakotveno v článku 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). V článku 17 odst. 5 Listiny se uvádí, že podmínky pro realizaci práva na informace stanoví prováděcí zákon; tímto je mimo jiné zákon č. 106/1999 Sb. Podle názoru Nejvyššího správního soudu, který má povinný subjekt za závazný, právo na informace není bezbřehé a absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 18/2009-63, ze dne 14.09.2009).

Povinný subjekt dospěl názoru, že okolnosti, za nichž Žadatel uplatňuje svá práva nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Úkony Žadatele o poskytnutí informace vůči povinnému subjektu naplňují znaky zneužití práva, které Nejvyšší správní soud vymezil například svým rozsudkem č. j. 1 Afs 107/2004-48, ze dne 10.11.2005.

Za zneužití práva na informace lze považovat například opakované žádosti o informace za situace, kudy předchází žádosti povinný subjekt procesně řádně a ze zákonných důvodů odmítl a svá rozhodnutí řádně odůvodnil, nicméně žadatel toto odmítá respektovat a pokouší se typově shodný druh informací znovu a znovu získat. Typickým příkladem zneužití práva je rovněž snaha řady žadatelů získávat obecné a dosud nevyjevené právní názory správního úřadu, či formou žádostí o informace pokračovat v právní polemice s konkrétním názorem správního úřadu, na němž je například postaveno určité správní rozhodnutí (či odložení podnětu) pro žadatele věcně nevýhodné. Ani k jednomu z těchto dvou účelů informační zákon neslouží. Existují-li dřívější odmítavá správní rozhodnutí se řádným odůvodněním, lze nově podávané žádosti obdobného charakteru odmítnout rozhodnutím s odůvodněním postaveným na zneužití práva na informace - viz Veřejný ochránce práv: Realizace práva na informace v praxi, sp. zn. 98/2014/VOP/VBG, ze dne 25.08.2015.

Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívající právo, je početnost, sériovost a stereotypnost podaných žádostí spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 226/2014-16, ze dne 13.11.2014.

KHS JmK v uplynulých letech vyřídila níže uvedené žádosti o informace, podané Žadatelem, kdy byl opakovaně požadován typově shodný druh informací, dále žádosti obsahovaly dotazy na názory správního úřadu a požadavky na vytváření nových informací:

- Žádost ze dne 31.05.2012, č. j. KHSJM 24862/2012/BM/N2
- Žádost ze dne 24.08.2015, č. j. KHSJM 39648/2015/BM/PRAV
- Žádost ze dne 16.09.2015, č. j. KHSJM 43937/2015/BM/PRAV
- Žádost ze dne 02.10.2015, č. j. KHSJM 46104/2015/BM/PRAV
- Žádost ze dne 01.12.2015, č. j. KHSJM 56601/2015/BM/PRAV
- Žádost ze dne 01.02.2018, č. j. KHSJM 06593/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 09.05.2018, č. j. KHSJM 25118/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 29.05.2018, č. j. KHSJM 29043/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 20.08.2018, č. j. KHSJM 45374/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 22.10.2018, č. j. KHSJM 57514/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 08.11.2018, č. j. KHSJM 61744/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 13.11.2018, č. j. KHSJM 62191/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 16.11.2018, č. j. KHSJM 63050/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 03.12.2018, č. j. KHSJM 66316/2018/BM/PRAV
- Žádost ze dne 15.07.2019, č. j. KHSJM 38715/2019/BM/PRAV
- Žádost ze dne 06.01.2020, č. j. KHSJM 00317/2020/BM/PRAV.

S ohledem na shora uvedené, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

KHS JmK pro úplnost uvádí, že v rámci vyřízení žádosti o informaci ze dne 06.01.2020, č. j. KHSJM 00317/2020/BM/PRAV, bylo Žadateli sděleno, že v rámci žádostí o informace, podaných Žadatelem v uplynulých letech, byl Žadateli povinnou osobou poskytnut veškerý dostupný spisový materiál, vedený KHS JmK ve věci vydaných časově omezených povolení, týkajících se provozu na pozemní komunikaci II/602 a dálnici D1 v předmětném úseku Bosonohy-Troubsko-Veselka.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se lze podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 81 odst. 1 správního řádu odvolat do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, den oznámení se do této lhůty nezapočítává, a to k Ministerstvu zdravotnictví České republiky podáním u Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně, Jeřábkova č. 4, 602 00 Brno.

JUDr. Lenka Živělová
vedoucí oddělení
právního

Rozdělovník:

Adresát – [REDACTED]
KHS JmK – spis
– odd. HOK BM (na vědomí)